

Uz sākumlapu>Prasības iesniegšana tiesā>Starpniecība>Mediācija ES dalībvalstīs

Lūdzu, ņemiet vērā, ka šai lapai nesen tika atjaunināta oriģinālvalodas [de](#) versija. Mūsu tulkotāji pašlaik gatavo versiju valodā, kuru esat izvēlējies.

vācu

Swipe to change

Mediācija ES dalībvalstīs**Vācija**

Tā vietā, lai vērstos tiesā, kāpēc strīda izšķiršanai neizmantot mediāciju? Tas ir alternatīvs strīdu izšķiršanas (ASI) process, kurā mediators strīdā iesaistītajām pusēm palīdz panākt vienošanos. Vācijā par mediācijas priekšrocībām ir informētas gan valsts institūcijas, gan juridisko profesiju pārstāvji.

Valodas versijai, kuru skatāties, nav oficiāla tulkojuma.

Šeit ir šī satura mašintulkums. Tā mērķis ir tikai palīdzēt saprast, par ko ir teksts. Šīs lapas īpašnieks neuzņemas pilnīgi nekādu atbildību par šī mašintulkuma kvalitāti.

-----latviešu-----bulgāruspāņučehuģuigauņugrieķuangufrancūhorvātuitāļulietuviešuungārumaltiešuņīderlandiešupoluportugāļurumāņuslovākuslovēņusomuzviedru

Kur jāvērsas?

Pastāv vairākas organizācijas, kas piedāvā mediācijas pakalpojumus. Turpmāk uzskaitītās organizācijas ir pašas lielākās (nepilnīgs uzskaitījums):

Federālā Ģimenes mediācijas apvienība (*Bundes-Arbeitsgemeinschaft für Familien-Mediation e.V. (BAFM): Spichernstrasse 11, 10777 Berlīne, Vācija*)

Federālā Mediācijas asociācija (*Bundesverband Mediation e.V. (BM): Wittestraße 30K, 13509 Berlīne, Vācija*)

Federālā Mediācijas apvienība ekonomiskos un darba jautājumos (*Bundesverband Mediation e.V. (BMWA): Prinzregentenstrasse 1, 86150 Augsburga, Vācija*)

Mediācijas centrs (*Centrale für Mediation GmbH & Co.KG (CfM): Gustav-Heinemann-Ufer 58, 50968 Ķelne, Vācija*)

Vācijas Advokātu biedrība (*Arbeitsgemeinschaft Mediation im Deutschen Anwaltverein, Littenstraße 11, 10179 Berlīne, Vācija*)

Mediācija starptautiskos bērnu konfliktos (*Mediation bei internationalen Kindschaftskonflikten e.V. (MiKK): Fasanenstrasse 12, 10623 Berlīne, Vācija*)

Šīs organizācijas palīdz pusēm, kas vēlas iesaistīt mediatoru, atrast tām piemērotu mediatoru.

Kādās jomās mediācija ir pieļaujama un/vai īpaši izplatīta?

Vispārīgi sakot, mediācija ir pieļaujama, ja likumā nav noteikts, ka attiecīgais strīds vai jautājums obligāti risināms tiesā. Visbiežāk mediācija tiek izmantota ģimenes un mantojuma lietās, kā arī komercietību jomā.

Vai ir jāievēro īpaši noteikumi?

Vācijā 2012. gada 26. jūlijā stājās spēkā Mediācijas likums (*Mediationsgesetz*) (1. pants 2012. gada 21. jūlija Mediācijas un citu ārpus tiesas strīdu izšķiršanas procesu veicināšanas likumā, *BGBI I 1577*. lpp (*Gesetz zur Förderung der Mediation und anderer Verfahren der außergerichtlichen Konfliktbeilegung*)). Ar to Vācijā pirmo reizi mediācija tiek regulēta likuma līmenī. Ar šo likumu tiek īstenota Eiropas Mediācijas direktīva (Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 21. maija Direktīva 2008/52/EK par konkrētiem mediācijas aspektiem civillietās un komercietās, OV L 136, 24.5.2008., 3. lpp.). Mediācijas likuma regulējums ir plašāks nekā direktīvā paredzētais. Direktīva attiecas tikai uz pārrobežu strīdiem civillietās un komercietās. Savukārt Mediācijas likums attiecas uz jebkādu mediāciju, kas tiek veikta Vācijā, neatkarīgi no strīda veida un pušu dzīvesvietas.

Vācijas Mediācijas likumā ir noteikti tikai būtiskākie principi. Mediatoriem un pusēm tiek sniegta plaša rīcības brīvība mediācijas īstenošanā. Likumā vispirms tiek definēti jēdzieni "mediācija" un "mediators", lai nošķirtu mediāciju no citām strīdu izšķiršanas metodēm. Saskaņā ar likumu mediācija ir strukturēts process, kurā puses ar mediatora vai vairāku mediatoru palīdzību brīvprātīgi un patstāvīgi cenšas atrisināt strīdu vienošanās ceļā. Mediatori ir neatkarīgas un objektīvas personas, kuras vada mediāciju starp pusēm, bez pilnvarām pieņemt lēmumus. Tika nolemts neieviešāt detalizētus procesuālus noteikumus mediācijas veikšanai. Taču, lai garantētu mediatoru neatkarību un objektivitāti, tika noteikti dažādi informācijas atklāšanas pienākumi un darbības ierobežošanas noteikumi. Likumā ir noteikts arī informācijas neizpaušanas pienākums mediatoriem un viņu palīgiem.

Ar likumu atsevišķajos procesuālajos likumos (piemēram, Civilprocesa likumā) ir ieviesti stimuli brīvprātīgas strīdu izšķiršanas veicināšanai. Piemēram, turpmāk pusēm pirms prasības pieteikuma iesniegšanas civiltiesā būs jāsniedz informācija par to, vai viņas ir mēģinājušas izšķirt strīdu, izmantojot mediāciju, un vai, viņuprāt, pastāv šķēršļi šāda procesa veikšanai. Turklāt tiesa var ieteikt pusēm mēģināt atrisināt konfliktu, izmantojot mediāciju vai cita veida ārpus tiesas risinājumu; Ja lietas dalībnieki atsakās izmantot šo iespēju, tiesa var izvēlēties apturēt tiesvedību. Pašlaik nav paredzēts, ka mediācijas izmaksas pusēm varētu palīdzēt segt valsts. Saskaņā ar Civilprocesa kodeksa 278. panta 5. punktu tiesa samierināšanas procedūras nolūkā un turpmākiem mēģinājumiem panākt izlīgumu var nosūtīt puses pie samierināšanas tiesneša (*Güterichter*), kurš ir izraudzīts tieši šim nolūkam un kuram nav lēmumu pieņemšanas pilnvaru. Samierināšanas tiesnesis var izmantot visas strīdu risināšanas metodes, tostarp mediāciju.

Federālā valdība ir izpildījusi savu pienākumu piecus gadus pēc likuma stāšanās spēkā sniegt ziņojumu parlamenta apakšpalātai par tā ietekmi un 2017. gada 20. jūlijā iesniedza attiecīgo ziņojumu. Ar ziņojumu var iepazīties [šeit](#). Tas liecina, ka mediācija kā alternatīvs instruments strīdu izšķiršanai Vācijā vēl nav izmantota tik lielā mērā, cik tas būtu vēlams. Saskaņā ar ziņojumu nav nepieciešams nekavējoties pieņemt tiesību aktus. Tomēr, pamatojoties uz ziņojumā izklāstītajiem konstatējumiem, federālā valdība izskatīs, kā labāk sasniegt Mediācijas likuma mērķi veicināt mediāciju.

Informācija un apmācība

Vispārīga informācija par mediāciju ir pieejama **Federālās tieslietu un patērētāju aizsardzības ministrijas** (*Bundesministeriums der Justiz und für Verbraucherschutz*) tīmekļa vietnē (<http://www.bmj.de/>).

Īpašs mediatora profesionālais profils nav paredzēts. Nav paredzēti arī ierobežojumi mediatora profesijas veikšanai. Mediatoram ir patstāvīgi, izmantojot atbilstīgu apmācību un tālākizglītību, jānodrošina, ka viņam ir pienācīgas prasmes un pieredze, lai varētu pusēm profesionāli sniegt mediācijas pakalpojumus. Likumā ir noteikts, kādas prasmes, kompetences un metodes būtu jāsniedz piemērotai apmācībai. Katra persona, kura atbilst šiem kritērijiem, drīkst strādāt par mediatoru. Nav noteiktas prasības attiecībā uz minimālo vecumu vai nepieciešamā pamatizglītība, ko apliecinātu augstskolas diploms. Federālā tieslietu un patērētāju aizsardzības ministrija izmantoja savas pilnvaras izdot tiesību aktu un pieņēma "Nolikumu par sertificētu mediatoru apmācību un tālāku attīstību" (*Verordnung über die Aus- und Fortbildung von zertifizierten Mediatoren*), tādējādi paredzot konkrētākus nosacījumus, lai apmācītu sertificētus mediatorus un turpinātu attīstības kursus sertificētiem mediatoriem, kā arī prasības apmācības un attīstības iestādēm.

Formāls process nav paredzēts.

Mediatora apmācību piedāvā biedrības, apvienības, universitātes, uzņēmumi un fiziskas personas.

Cik maksā mediācija?

Par mediācijas pakalpojumiem ir jāmaksā. Par maksājamo summu vienojas puses un privātais mediators.

Nav noteikumu attiecībā uz samaksu par mediāciju vai šādas statistikas. Visticamāk maksa par stundu būs robežās no 80 EUR līdz 250 EUR.

Vai mediācijas rezultātā panāktās vienošanās ir izpildāmas?

Principā mediācijas ceļā panāktas vienošanās var pasludināt par izpildāmām ar advokāta (advokāta izlīgums) vai notāra (publisks notariāls akts) palīdzību (Civilprocesa likuma 796.a līdz 796.c paragrāfs, 794. paragrāfa 1. daļas 5. punkts).

Saites

[Federālā Ģimenes mediācijas apvienība](#)

[Federālā Mediācijas apvienība](#)

[Federālā Mediācijas apvienība ekonomiskos un darba jautājumos](#)

[Mediācijas centrs](#)

[Vācijas Advokātu biedrība](#)

Lapa atjaunināta: 14/01/2022

Šīs lapas dažādās valodu versijas uztur attiecīgās dalībvalstis. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Eiropas Komisija neuzņemas nekādas saistības un atbildību par datiem, ko satur šis dokuments, vai informāciju un datiem, uz kuriem šajā dokumentā ir atsauces. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.